

221118801

లోకమందు పెక్కు భోకర కృత్యముల్
 జరుగు కారణంబు అరయవలయు
 స్వార్థరహిత సేవ సన్నగిల్లుట చేత
 అర్థరహిత వాంఛ లభికమయ్యె

ప్రేమ సేవలు గండును గెల్చు మనకు
 పక్షమున విహించెడి పక్షివలె
 ఆ విహంగ మార్గములను అనుసరించి
 చేరవలయును గవ్వంబు క్రేస్తు గతిని

.ది వ్యాఖ్య స్వరూపులారా!

మానవుని వుత్తేజ పరచునది, వున్న తస్థాయికి గాని హావనది నిష్కామ సేవయే. మానవుని మనోబుద్ధులకు కావలసినంత శక్తి సామర్థ్యముల నందించి, మానవత్వమును మెల్కాల్చునది నిష్కామ సేవయే. అప్పుడయమనకు కేవలము కర్మకలత మాత్రమే చాలదు. ప్రేమ, దయ, నీతి, నిజాయితీ, సానుభూతి, క్షమలు అత్యవసరమైనట్టివి. ఇట్టి వుత్తమ గుణములు లేక మానవుడు నిష్కామ కర్మ ఆచరించుటకు సాధ్యముకాదు. మానవుడు నిత్యమే అనుభవించే సుఖదుఃఖములు సాధారణంగా ద్వేషములు, చవి చూచే విషయ వాసనలకు మనోవికారములతో మూలకారణము ఇచ్చినాది అదినది అనే ద్వైత భావమేమీ వికారములకు మూలకారణము. లోకము యెఘైనా అయిపోనీ నేను మాత్రము క్షేమముగా వుండాలనే స్వార్థ భావమే యాద్వైతమునకు మూలకారణము స్వార్థ భావముల యొక్క ఫలతమే రాగద్వేషములకు మూలకారణము. కేవలమే దేహమే నేననియు నానుటయివలె, నాసంపద, నాయొక్క శ్చితి యే నాకు ప్రధాన మనియు భవించే మానవుడు కేవలమే ఒక స్వార్థ పరమైన జీవితము. అట్టి మానవునకు సత్యమే అసత్యము. అసత్యమే సత్యముగా పరిణమిస్తూ వుంటుండొది.

అట్టి కరడుకట్టుకున్న మానవుని వృద్ధయమందున్న మూలస్వము దూరము చేయవలెనన్న సేవయే ప్రధానమైన మార్గము. నిష్కామ సేవ నిమిత్తమై యేర్పడినదే మానవ జన్మముగాని స్వార్థమునకు కొదవే సత్యన్ని గుర్తించటము అత్యవసరము. ఈ సేవలు కేవలమే పెరు ప్రతిష్ఠల కోసము చేయరాదు. ప్రపంచములో తన యొక్క అధికారమును ప్రకటితము గావించే నిమిత్తము సేవలు చేయరాదు లోక సేవల వ్యాఠా తన యొక్క స్వార్థమును స్వప్రయోజనమును సెరవేర్చుకొనే నిమిత్తము సేవలు చేయరాదు. ఈ విధమైన సేవలు సేవలు అనిపించుకొవు స్వార్థస్వప్ర

22118802

యోజనములకై ఆచరించే ప్రక్రియ అని భావించవచ్చు. సేవ యందున్న పవిత్రత, సేవ యందున్న దివ్యతను మానవుడు గుర్తించుకొనలేక సేవలలో పాల్గొనుటకు వెనకంజ పేస్తున్నాడు. కనుక సేవ భావమనేది కేవలము యుద్దేశమును వుద్ధరించుటకే సేవలు చేస్తున్నామని భావించటము చాలా పొరపాటు. దేశమును దుర్దరించుటకై సేవ సేవ చేయనవసరము లేదు. ఈ సేవలన్నియు కేవలము నిన్ను నేవు వుద్ధరించుకొనుటకు చేస్తున్నానని భావించాలి. పరసేవ ఫలితము, పరసేవ యొక్క దివ్యతను తాను గుర్తించుకొనలేక కేవలము యితరులకు సేవ చేస్తున్నామనే అహంకార భావము చేత స్వార్థ పరమైన దృష్టి చేతను సేవలలో పాల్గొంటున్నాడు మానవుడు

సద్గుణంబులు త్యగంబు సత్సనిష్ఠ
తేని మనుజుండు ప్రాణము లేనివాడె

సేవ చేయని జీవితము చోకటిలబి జీవితముగా భావించాలి.

మన జీవితము సమాజమునుండి యే ఏర్పడినది. నీకొత్తి ప్రతిష్ఠలు గానీ, నీ సుఖ సంహారములు గానీ, భగ భగ్యములు గాని యీ సమాజము నుండియే మనము అందుకో గలుగుతున్నాము. సర్వ సమస్యలు తర్ఫీ యీ సమాజమునకు, సర్వ సుఖములు అందించే యీ సమాజమునకు మానవత్వాన్ని వికసించుచోనీ యీ సమాజమునకు సేవలు చేయకున్న యింక ఏవరికి చెయ్యాలి. ఇన్ని విధములుగా పరిశోధనలచే పరిశీలన ద్వారా పరమ తత్వాన్ని మనకు అర్థించిన ప్రకృతికి మనము సేవలు చేయకున్న ఎవరికి చేయాలి. మన చేతి రుమాలు త్రిండు పడితే దానిని ఎవరోనా ఎత్తి యెత్తినప్పుడు గొంగుకొ అని వాళ్లకు మన యొక్క కృతజ్ఞతను అందిస్తున్నాము. కానీ యెట్టి పవిత్రమైన, దివ్యమైన మానవత్వానికి యిన్ని అనుకూలములు, యిన్ని సరైన సౌకర్యములు చేకూర్చి అందించిన ప్రకృతి సమాజమునకు మనము యింత మాత్రమైన గొంగుకొ చెప్పనక్కరలేదా. ఇట్టి కృత జ్ఞతలేని మన జీవితము కేవలము కృతవ్యక్తములకంటే వానమని తలచాలి. సేవ అనేది కేవలము మానవుని ప్రాణన కర్తవ్యము. మన జీవితము యొక్క ప్రాణన లక్ష్యము. ఇట్టి లక్ష్యమును మనము విస్మరించి అలక్ష్యమును విశ్వసించి జీవితమును వ్యర్థము గావించుకొనుచున్నాము.

సేవకు కౌవలసినది ధనము, ధాన్యము యిట్లాది ఏదార్థము కాదు అవసరము. ప్రేమ వృద్ధయము లేక ఎన్ని సేవలు చేసినప్పటికిని అది కేవలము వ్యర్థమే అవుతుంది. మనము యీనాడు నింపుకోవలసినది ప్రేమ తత్వాన్ని వృద్ధయములో నింపుకోవాలి. ప్రకృతి యొక్క చైతన్యము వ్యర్థమైనది కాదు. అహంకార పరమైనప్పుడు చిక్కత మవుతుంది. ఆత్మ పరమైనప్పుడు సుకృత మవుతుంది. ఈ పవిత్రమైన భావము సర్వ జంతువులనుండి వెలువేసి దివ్యమానవునిగా నిరూపించినట్లైతే మానవత్వాన్ని యీనాడు మనము విస్మరిస్తున్నాము. కానీ యీనాడు మనము కేవలము మానవునియొక్క

22118803

ఆకారముగా నిరూపిస్తున్నది గాన మనవత్సమనేది ఆమనిషి యందు యేమాత్రము కను
బింబములు లేదు. మనము సమాజములో తాముగా దిగి నిలచింపజేసినప్పుడు యానాథ
అవసరమైనది ధనము, అధికారము, లౌకిక భాగభాగ్యములు యివియు తప్పయింక అన్య
మైన విచారములు మానవుడు సల్పటంలేదు. ధనము మానవుని వుద్దరించుచున్న
దనే భావము యీ ప్రపంచ లోపల అజ్ఞాతముగా పెరిగి పోయింది. అదియే మానవత్వ
నిర్ములమునను ముఖ్య కారణము. ఈ ధనము మనను హాసించటము లేదు. ఈ ధన
ము మనలను రక్షించటంలేదు. ధనము అవసరమే. కాన మితమైన ధనముతో పాతమైన
జీవితాన్ని గడపాలి. ఈ నాడు సేవల యందు గాని, మరి యే విధమైన సంస్థల యందు
గాన ఆడంబరము, అహంకారము వున్నత స్థాయిని అందుకున్నది. ఆడంబరము వుండిన
తవరతు ఆత్మ తత్వము అర్థము కాదు. ఇట్టి ఆత్మ తత్వము అర్థము కాకుండా మానవత్వాన్ని
వికసీంప చేయాలేకు. మానవత్వము వికసీంప చేసుకొనకుండా అసలు మానవుడే కాదు,
వాడు ఆకార మానవుడనే చెప్పవచ్చును గాన ఆత్మ సమ్మతమైన మానవుడు కాదనే మృద్య
త్వము ప్రపంచ మనకు ప్రకటితమవుతుంది. కనుక సేవలయందు ప్రాధాన్యమైనది
జ్ఞానము, ఈ జ్ఞాన భావమనేది కేవలము అహంకార మును మొట్టమొదట జ్ఞానము చే
యాలి.

భావమందు తుష్ట భావము వీడుచే
జ్ఞానమగును అదియే యోగమగును
ఆస్తి ఆలివీడి అడవికొగుట కాదు

మన పవిత్రమైన భారతీయ సంస్కృతి యందున్న ప్రాధాన్యమైన సూక్ష్మలను సరైన అర్థము చే
త ప్రజలకు లోధించే వ్యక్తులు తరహామందించేసే యావిధముగా సమాజము పెడమా
ర్గము పడుతున్నది. ఎవరికో మనము సేవ చేస్తున్నామనే భావము చాలా పారవారు. ఆరూ
పములో నున్న పరమాత్మకే నేను సేవ చేస్తున్నాననే మన్నతమైన, పవిత్రమైన భావము
కలగాలి. ప్రతి వ్యక్తి యందు భగవంతుడున్నాడనే విశ్వాసమును మనము అభివృద్ధి పు
చుకోవాలి.

పరుల దూషణ చేయ పాపఫలంబు
వీడువ దెన్నటికిని వికారముండు
పరులు పరులుకారు పరమాత్మ డేయగు

కనుక యెవ్వరిని కూడను మనము లోధించరాదు ఎవరిని మనము దూషించరాదు. అది
కేవలము నియోక్తి దుర్గుణముల యొక్క స్వభావము తనయందు అణగి మగ్నగి
యొన్న దుర్గుణములు తాను ప్రకటించుకొనే అవివేకమే. యితరుల దోషములను సమ
ఠాకక వేలితో చూపుతున్నప్పుడు నయందున్న పది దోషములు యితరులు చూపటా
నికే సిద్ధముగా వుంటారు. ఈ సత్త్వి గుణించుకున్న వ్యక్తి యెవ్వరూ కూడను యితరు

221118804

లను దూషించలేడు. తనను తాను గొప్పగా చెప్పుకోవడం ఎవరులను చేస్తూ చూడటం తుచ్ఛుని యొక్క స్వభావమే. ఇలాంటి దుర్గుణములు, ఎలాంటి దుష్టవములు, మానవు నుండి దూరమైనప్పుడే మానవుడని చెప్పటానికి సాధ్యమవుతుంది. కనుక మ్రతి వ్రత్యయూ దు కూడను మనము భగవద్దత్వము చేయాలి. అప్పుడే సజమైన సేవయందు ఒక విధమైన ఫలితము లభిస్తుంది. ఫలని మిత్తమై మనము సేవలు చేయక ఎది నా ప్రాప్తి అనే భావముతో మనము సేవలు చేయాలి. ఇలాంటి పవిత్ర భావముతో నిర్మలనిశ్చల నిస్తాత్మకమైన మార్గముల మనము ప్రవేశించినప్పుడే ఎది సేవ అనిపించుకుంటుంది.

ది వ్రాత్మస్వరూప్రలాటా! ఈ సేవల కేవలము నయొక్క పవిత్రతను ఆలించి, వున్నత స్థాయిని కోరి మమ భక్తి ప్రపత్తుల చేత దొనిని నియమించుకోవటం గాన యాసేవలకు గాన స్వామికి గాని ఎట్టి సంబంధము లేదు. కర్మల చేత మయొక్క మాలిన్యములు కడిగి వయ వచ్చుననే ముద్దేశము చేత, బిత్తకమయ్య కర్మల, బిత్త కుడ్డని మిత్తమై కర్మలచరించమని మాత్రమే స్వామి యొక్క ప్రబోధం. ఏకర్మల వుత్త మమైన కర్మలు ఆచరించినపుటికిని అది కేవలము నయొక్క మాలిన్యము నవుదూరము చేసుకొనటమే. కర్మల ద్వారా కేవలము ముక్తికలుగు తుందని గాని, జన్మసార్థక మవుతుం దని గాని భావించటం చాలా హాసపాటు. బిత్తకమయ్యే జన్మసార్థక త్వము యేకటిగా ల భించగలదు. కాన బిత్తకమయ్య నిమిత్తము యీ కర్మలచరిస్తున్నామనే భావము మరు వృద్ధయములో అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. ఈ నాటి కర్మల యొక్క స్వభావము జన్మను సార్థకము గావించుకునే నిమిత్తమనే భావము మరు దూరము చేసుకోవాలి. ఇలాంటి పవిత్ర నిష్కామ కర్మ నిమిత్తమై యీ జన్మ యుర్పడినదనే సత్యన్ని గుర్తించాలి. జన్మ నుండి కర్మ, కర్మనుండి ధర్మ, ధర్మనుండి మనకు దైవము ప్రాప్తిండాటి. అదే జన్మ కర్మ ధర్మ అన్న యీ నాల్గంటి యొక్క సన్నిహిత సంబంధం బాంధవ్యమును మనము గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. కర్మలు చేయటానికి ప్రకసేవలు చేయటానికి నాకు వ్యవధి లేదనియు, కేవలము ఆశీసు పనులు న్నాయనియు, అయి అనేకవిధములై న బాధ్యతలున్నాయనియు దానికి నాకు చెప్పి తప్పించుకోవటము ఎది కేవలము బలవేదన సేవలు చేయగలంబో కేవలము పనులలో ప్రవేశించి బజార్లు వూడ్చి ప్రజలకు సేవ చేయ టము మాత్రమే కాదు. నీ దుష్ట యందు కూడను, నీ పనియందు కూడను, నీవు చేసే అధికారము యందు కూడను సక్రమమైన రీతిగా నీవు ఆచరించటము అది కూడా సేవయే. నిజముగా యీ అధికారములో అధికారులుగా వుంటున్నవారు సేవలు యివిధ ముగా భావించాలంబో తాము ప్రచ్ఛకునే జీతమునకు తగిన పని చేయటమే గొప్ప సేవ. కాన యిప్పుడు కూడను యీ అధికారి కూడను తాను ప్రచ్ఛకునే జీతమునకు తగిన పని చేసే వాడు ఎక్కడ కూడను కనుపించటము లేదు. ఇంకా ధనము అధిక ముకొవాలి అని ఆశిస్తున్నాడే గాని ధనమునకు తగిన కర్మలు నేను ఆచరిస్తున్నానా లీకా

22118805

ఇది కేవలము దేశ ధోవతముగా భావించుకోవాలి. ఇది ఎవరి ధనము ప్రజల ధనము ప్రజలకు యావిధమైన అపారము చేయటము కూడను సేవకు విరుద్ధమైన మార్గమే. ఒక అవ్వపకుడు వుంటున్నాడు. అతను పిల్లలకు ప్రాధాన్యం చేస్తున్నాడు. కానీ ఆ చేయవలసిన బోధలు వుత్తమమైన మార్గములో చేయటము అది కూడను సేవయే. ఒక వ్యాపారి వుంటున్నాడు. బజార్లో పోయి వూడ్చినక్కర లేదు. తన వ్యాపారములో కూడను తన నిర్లక్ష్యమైన ఆదాయమునకు మించి తాను యేవగత్రము ముందుకు పోకూడదు అది కూడను సేవయే. కానీ అట్టి భావము మనసులో వుంచుకున్నప్పుడు వాడు సేవకుడుగా చెప్పకనేరూపాం దుటాడు. తన మనసుకు తాను తృప్తి పరచుకునే మార్గములో తాను ప్రవేశించాలి. నెను సక్రమముగా చేస్తున్నానా లేదా అనేటవంటి తన యోగ్యతలూకి తనకే చక్కని తృప్తి నందిం చాలి. కనుక స్వామికి ప్రీతికరమైనది యేమంటే తనకర్తవ్యమును సక్రమముగా నిర్వర్తించట మే సేవ. ఆవశ్యకము చేకొన్నప్పుడు యా సమాజములో ప్రవేశించి యా సమాజానికి సేవలు చేయి. కేవలము వృత్తి యిక్కే సేవయే సేవగా భావించరాదు. సమిష్టి దేశము యిక్కే సేవ కూడను ప్రధానమైన సేవయే. ఈ విధమైన సేవ భావము నందే దివ్యమైన దైవత్యము మనము అనుభవించవలసికీ యింతైనా ఆవశ్యకము వుంటున్నాది.

ఆ సేవ భావమును ఎవ్వరు కూడను ఏవిధముగా కూడను ఆశ్రయించనక్కరలేదు. నకు యిక్కడ సేవ ఆవసరముని నిదృష్టపడిన దగ్గరంతాకూడ నవ్వు నడుము ముచే పని చేయి. కేవలము ఇట్టిది అట్టిది అనే బోధ భావము నవ్వు చూడవద్దు. ఇతను తన వాడే తోక శ్రమించుడా అనే తారతమ్యము నకు అక్కర లేదు. ఎలాంటి వారితోనా, ఏస్థానము నందైనా, ఏవృత్తిలో ఆవసరమైనప్పుడు నవ్వు అందులో ప్రవేశించి సేవలు చేయటము అత్యవసరము. కష్టములు, దుఃఖములు, బాధలు అందరికీ సమానమే. కనుక అలాంటి పరిస్థితుల యందు నవ్వు యేమాత్రము దివ్యతా చేయకుండా ఆ సేవలలో పాల్గొనటము అత్యవసరము ముఖ్యముగా యీనాడు పద్ధతిలయందు చాలా అనానుకూలమైన పరిస్థితులలో దీనిస్తున్నారు ప్రజలు. అలాంటి పరిస్థితిలో మనము పద్ధతిలకు వెళ్లి వారికి సేవ భావము అర్థమయ్యేరీతిగా బోధించి వారిని కూడను యీ సేవలలో పాల్గొనటాన్ని మనము ప్రవేశపెట్టాలి. చాలామంది పద్ధతిలకు వెళ్లి అకుభమైన ప్రదేశాన్ని సుశ్రవణం చేస్తున్నారు. కొన్ని మూర్ఖములుగా వున్నదానిని పరిశుద్ధము చేసి వస్తున్నారు. ఈ రీతిగా ఎంతకాలము చేయగలరు. ఈ పరిశుద్ధము ఎందుకు చేస్తున్నాము. ఈ మూర్ఖము ఎందుకు దూరము చేస్తున్నాము అనే విషయము ఆ పద్ధతి ప్రజలకు అర్థమయ్యే రీతిగా మనము బోధించాలి. దీని వలన మనకు మనచిట్టలకు అనారోగ్యము ఏర్పడుతుంది. ఈ అనారోగ్యము వలన మన దీనితమవేది బాల్యైకాంటి హాతుంది. మనకర్తవ్యమును మనము నిర్వర్తించుకో లేక హాతుము. కనుకనే ఆ రోగ్యమే మహా భాగ్యము అనే విషయమును వారికి బోధించినప్పుడు వారి యందులో ప్రవేశించి నిర్లక్ష్యము వారు శుభము చేసుకోవలసికీ ప్రయత్నిస్తారు. అట్లు కాకుండా

22118806

కెవలము నెలకొక పల్లాయిము, రెండు నెలలకొక పల్లాయిము మనము పరిశుద్ధము చేసి సంత మాత్రమున అంత ప్రయోజనము లేదు. పల్లె ప్రజల చేతనే ఆపల్లె పరిశుద్ధపరచటానికి తగినంత ప్రయత్నము చేయాలి.

అదే విధముగానే పూర్ణము లెలుగ్గ రాగ దలులు అనే నిర్ణయము చేశారు. అనగా దీని యొక్క అంతవార్యమేమిటి? మానవుడు మితి మరిన కారకల చేత మితి తప్పి బ్రహ్మిస్తున్నాడు, కెవలము వున్నాడు జీవిస్తున్నాడు. పరతత్వాన్ని విస్మరిస్తున్నాడు కనుక మొట్టమొదట యీ కారకలను కొంతవరకు అదుపులో పెట్టుకోవాలనే వుద్దేశముతో లెలుగ్గ రాగ దలులు అనేపేరుతో స్థాపించారు. ధనమును కుడను అమితముగా వ్యయము చేస్తున్నాము. ఈ విధముగా వ్యయము చేసే బదులు ఆధనమును ప్రజలకు, దిక్క పనివారికి, దీనులకు తగినరీతిగా వుపయోగపెట్టాలనే వుద్దేశముతో దీనిని ప్రారంభించారు కానీ దీని యొక్క సత్యస్వరూపాన్ని గుర్తించుకొన లేక యిది కెవలము డబ్బు యివ్వటమే ప్రధానమైన లక్ష్యము లో వుంచుకొని వారి యొక్క కారకలను యథారీతిగా పెంచుకుంటూనే పోతున్నారు. మన కారకలను తగ్గించుకోవాలి. మన ప్రాపంచిక సంబంధమైన విషయాలు ఎంతవరకు మనము పెంచుకొందుమో అంతవరకు మనకు అశాంతి పెరుగుతుంది. దీని వలన మానవుడు బంధింపబడు తున్నాడు. ఈ బంధన మంది మనము విముక్తి కావాలంటే కారకలు తగ్గించుకోవాలి. ఎంత అవసరమో అంతవరకే పెంచుకోవాలి.

కారకల యే విధముగా తగ్గించుకోవాలి. నకు ఎంత అవసరమో అంత అజ్ఞానాన్ని నీవు భుజించు. అవసరముగా నీవు ఆకలి అది వండిగా వడ్డించుకొని వ్యర్థము చేయుటము దోషముగా వుంటుంది. ఆ అన్నము యింకొక వ్యక్తికి పెట్టి వానిని సంతుష్టి పరచవచ్చును. కనుక మొట్టమొదటిది దుగాంట్ బయల్ గ్రంద. నీవు ఆహారము వివేకము వ్యర్థము చేయకు కుడదని యిది ప్రధానమైన సూత్రముగా తీసుకున్నారు. అన్నం బ్రహ్మ ప్రాణం బ్రహ్మ. అన్నము నుండియే మానవుడు వద్దవిస్తున్నాడు. మానవుని యొక్క జీవితమునకు గానీ, మానవుని యొక్క దేహమునకు గానీ, మానవుని యొక్క మనస్సుకు గానీ అన్నమే ప్రమాణము అన్నమే ప్రాణము. మానవుడు భుజించిన ఆహారము పురస్కరించుకొనియే స్థూలమైన ఆహారము మలముగా హాతున్నది. సూక్ష్మమైన ఆహారము రక్తముగా మారు తున్నది. అతి సూక్ష్మమైన ఆహారము మనస్సుగా మారుతున్నది. కనుక ఎట్టి ఆహారమో అట్టి మనస్సు. ఈ నాడు మన యందు యీ రోకలి బుద్ధులు అభివృద్ధి కెవలంకొని ఆహారమే మూలకారణము. దయ, దాక్షిణ్యము, సహనము, ప్రేమ లోకుండొకవలము కృషిము, అసూయ, రాగము యిలాంటి దుర్గుణముల చేత మనము అభివృద్ధి పొందుతున్నాము. దీనికంటే ఆహారమే మూలకారణము. కనుక ఆహారము అతి పరిశుద్ధమైనదిగనూ, అతి పవిత్రమైనదిగనూ, అతి సాత్వికమైనదిగనూ వుంటుండాలి. అట్టి ఆహారము చేతనే మానవ రూపము ఏర్పడుతున్నది. మనము త్రోగే

221118807

జలమే స్వలపైనది ఒకవిధమగా మూత్రమగా హాతున్నది. అతిసూక్ష్మమైనది ప్రాణమగా రూపాంధు తున్నది. కనుక జలము, ఆహారము యీ రెండింటి యొక్క తత్వము చేతనే మన వుని యొక్క జీవితము దివ్యల్యాన్ని అందుకొనుటకు వలవుతుంది. అన్నం బ్రహ్మ అన్నారు. అన్నమును వృక్షము చేస్తే నోవు దైవత్వమును వృక్షము చేసిన వాడ వౌతావు. కనుక సాధ్యమైనంత వరకును సాత్వికాహారము ఎంతవరకే అంత వరకు భుజించి మిగిలినది ఎవరికైనా పరోపకారము చెయ్యి.

రెండవది ధనము. ఇది కేవలము భారతీయలంతా లక్ష్యస్వరూపకము గా భావిస్తూ వుంటారు. జనని దుష్టని యోగము చేయకూడదని చెప్పారు. జనని దుష్టని యోగము చేసినప్పుడు మనకు కేవలము దుష్టవములు, దుర్బుద్ధులతో అభివృద్ధి అవుతూ కనుక ధనమును సద్వినియోగము చేయాలి. Do not waste money. misuse of money. ఆ లు అన్నారు. ఇది కేవలము తప్పు మార్గము అనుసరింపచేయవలసింది. ఇంక మూడవది అత్యవసరమైనది, ప్రధానమైనది కాలము. కాలమును వృష్టము చేయకూడదు. కాలమును సార్థకము చేయాలి. ఎందుకంటే సర్వము కాలముపైనే ఆధారపడి వుంటున్నది. కనుకనే కృతుల యందు కాలయనమరి, కాలకాల యనమరి, కాలదర్పదమ నాయనమరి, కాలతతాయనమరి, కాలస్వరూపాయనమరి, కాల నియమితాయనమరి అయిన కాలము చేతనే ఆధారపడి వుంటున్నది. మానవుని యొక్క జనన మరణములకు కూడను మూల కారణము కాలమే. మనము పుట్టి పెరగటానికి కూడను కాలమే ప్రమాణము. కాలము వృష్టము చేస్తే జీవితము వృష్టమై పోతుంది. కనుక కాలము మనకు ప్రధానమైన ప్రాణము అనవసరమైన మతులలో నొప్పు ప్రవేశించి యితరుల యొక్క మంచి చెడ్డల విమర్శలలో నొప్పు ప్రవేశించి కాలమును నొప్పు అపవిత్రము చేసుకోవద్దు. ఈ విధమైన దుర్బుద్ధులలో పల, దుర్వృత్తులలోపల కాలమును ప్రవేశపెట్టుకుంటే జనని సద్వినియోగము గానించుకోటం కోసమే do not waste time అన్నారు. కాలము వృష్టము చేయవద్దన్నారు. నాల్గవది మనయొక్క శక్తిని, కరీరమానసిక శక్తి, ఆణ్ణాత్మిక శక్తిని కూడను వృష్టము చేయకూడదు. ఈ శక్తి యెక్కడో వుంటుండొంది. చెడ్డ కూడటం లోపల కూడను శక్తి వృష్టమవుతున్నది. చెడ్డ వినటుమేలో కూడను శక్తి వృష్టమవుతున్నది. చెడ్డ మాట్లాడటంలో కూడను శక్తి వృష్టమవుతున్నది. చెడ్డ తలంపులు చేయటం కూడను మన శక్తి వృష్టమవుతున్నది. చెడ్డే పనులు చేయటం చేత మన శక్తి వృష్టమవుతున్నది. కనుక యీ విధింటి యందు సక్రమమైన మార్గమును అనుసరించి నశక్తిని అభివృద్ధి పరచుకొని దివ్యత్వముగా మార్చుకోమని దీని అంతర్ధామము.

See no evil, see what is good
Hear no evil, hear what is good
Talk no evil, talk what is good.

22118808

Think no evil, think what is good
 Do no evil, do what is good
 This is the way to GOD.

మనము చెడ్డను చూడకుండా, చెడ్డను వినకుండా, చెడ్డను తలచకుండా మంచినే మనము చూస్తూ వుంటుంటే యిదే దైవత్వానికి మార్గము.

కనుక యావిధముగా వుండటము చేత మన క్షేమండా వ్యర్థము చేయుట చేత జ్ఞాపక శక్తి హాతున్నాది, ప్రజ్ఞా శక్తి హాతున్నాది, మధా శక్తి హాతున్నాది, పరిణామ శక్తి కూడా హాతున్నాది. కనుకనే యానాటి మానవునకు విచక్షణా జ్ఞానము కూర్చున్నది వచ్చింది. ఇంక క్రియా శక్తి యావిధముగా ప్రవేశించగలదు. ఇది ఎట్లు వ్యర్థమువుతున్నాదని కూడను కొంతవరకు అనుమానము కలుగవచ్చును. ఒక రేడియో వుంటుండేది. ఆరేడియోను యెడ ఒక స్పైక్కును పైన అడ్జుట్ చేసి వ్యూహ మనము వింటున్నాము. దాని sound పెద్దగా చేయి లోక చక్కగా చేయి ఆన్ లో పెట్టి వుంటే దాని కొన్ని యూనిట్లు కరెంటు బిల్లు అవుతుంది. అదేవిధ ముగానే మన జీవితము ఒక రేడియో వంటిది. నవ్వు నోటిలో మాట్లాడినా మనసులో తలచినా లోపల నవ్వు సంప్రదించుతున్నా అదంతా కూడను ఎలాగే అయినట్టే ఎందుకుంటే పనిచేస్తున్నాదక్కడ. లాల్ వుంటున్నాది. నిద్రించే తవరకు కూడను ఏదో ఒకటి చింత చేస్తుంటావు. ఈ చింతలు చిడ్డ చింతలు చేయకుండా మంచి చింత చేస్తే ఎంతవరకు వుంటాది. కనుక యావిధముగా నవ్వు చింతన చేసి, కార్మములో ప్రవేశించి నా రిమిక్క దివ్యమైన శక్తిని వ్యర్థము చేసుకుంటున్నావు. కనుక యావిధముగా నాలుగు కూడను కొంతవరకు అదుపులో పెట్టుకొని జీవించమనే (living on dharma) దీనిపేరు పెట్టారు. కానీ యానాటి సేవకులు యావిధముగా చేయుటము లేదు. ఏదో సాయి సంస్థలలో ధనము కోసమని యావిధముగా ప్రారంభించారనే వుద్దేశ్యముతో ధనము నివ్వటము వారు తప్పించుకోటము యావిధమైన యుక్తి చేతనే వారు తమ జీవితమును వ్యర్థము చేస్తున్నారు. దీనిని సత్రసాయి సంస్థలు యేనాడు కూడను ఆశించలేదు. మరు జగత్తునకు ఆదర్శవంతమైన దీక్షితాన్ని నిరూపించమనే యా సంస్థలను ప్రారంభించింది. కనుక మనము ఆదర్శవంతముగా జీవించి యితరులకు ఆదర్శము నందించే ఉత్తమోత్తమములుగా రూపొందాలి. కనుక మన మన వృత్తులలో క్రమ క్రమంగా మార్పుకొనుటకు ప్రయత్నించాలి. సాయి సంస్థలలో జాతి మత భేదములకు అవకాశము నందించ కండదు

దివ్యోత్తమ స్వరూపులారా! మన జాతికంటే నీతియే ప్రధానము. మన మతము కంటే మమత పెంచుకొనాలి? ప్రయత్నించాలి. మమత లోని వాడు మతమును పెంచుకొని ప్రయోజన మేమిటి? ఈ మతము మఱిని చెడగాడుతున్నాది. మన మతము ఒక్కటే మతము మానవ మతము. మన నీతి యేమిటి ప్రేమయే నీతి. ఇలాంటి ప్రేమ రక్షణ మనము పెంచుకొని నీతి నిజాయితీలను ఆదర్శముగా నిరూ

221118809

పింటి లోటి మానవులను మనము సరైన మార్గములో ప్రవేశింప చేయటానికి ప్రయత్నింఱాతి. అనాది కాలమునుండి మన భారత దేశము అనేక విధములైన సత్యధర్మములను ప్రకటిస్తూ వచ్చినది. కనుకనే సత్యం వద ధర్మం చర అనే పవిత్ర సూత్రములను అనాటికి కూడను మారు ప్రోసుతున్నాతి. కాన అట్టి దివ్యమైన భారతదేశము సత్యధర్మములలో సహనమును చూపు లతో దీనిని ప్రవేశపెట్టినప్పుడు యంతకంటె దేశము యొక్క కొల్పోణము మరొకటి వుండ దు. ఇలాంటి దివ్యమైన భావములో విశాలము గావించు కోవాలి. కేవలము శైశ్ఠ్యము వైశ్ఠ్యము మనీ వైశ్ఠ్యమును పెంచుకొని వివేకము లోకుండా హాతే వైశ్ఠ్యము వ్యర్థము. కను క నూరుమంది మే ధావులకంటె ఒక్కమంచి మనసు కలిగినవాడు చాలు. మంచి మ నసు కలగాతి. ఆమంచి మనసు వున్న వాని చేత జగత్తంతా యింతైనా కూడను మంచిగా మార్చవచ్చు. కనుక మనవి అంటే మనసునుండి వచ్చిన వాడని మనసు వుత్తమమైనది గను, పవిత్రమైనది గను వుండినప్పుడే వాడు మనవిగా రూపొందు లాడు. కనుక యి లాంటి మనస్ర ల్పాన్ని మనము అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. నీకు యింద్రియములయొక్క వివేకము యింతైనా వుండవచ్చును. ఇంద్రియముల యొక్క వికాసము యింతైనా వుం డవచ్చును. మానసిక వికాసము అంతకంటె అధికముగా వుండవచ్చును. బుద్ధి యొక్క వికాసము అంతకంటె తక్షణముగా వుండవచ్చును. వాటిలో చాలు తల్పాక్షక వికాసము అత్యవసరమని గుర్తించాలి. ఈ ఆజ్ఞాత్మిక వికాసము లేకపోతే యా యింద్రియ వికాసము, మనోవికాసము, బుద్ధివికాసము కేవలము కృత్రిమముగా రూపొందుతుంది ఇది కేవలము యాంత్రికమైన జీవితమవుతుంది. కాదు మనము మంత్ర మయమైన జీవి తముగా రూపొందింప చేసుకోవాలి. మన జీవితము యంత్రమయము కాదు. ఇలాంటి దివ్యమైన మానవత్వానికి దివ్యమైన మార్గమును మనము నిరూపించ చేయటానికే యా సంస్థలు ప్రారంభించాము. నీ కత్తి కొలది నేవు సమాజములో ప్రవేశించి లోటి మానవుల కు సేవ చేయి. ఇంత అంత అని ఆడంబరాలకు నేవు ప్రవేశించ వద్దు. అహంకారమును ప్రవేశ పెట్టవద్దు. నీవొక దివ్యమైన సేవకుడుగా రూపొందు. సేవకుడు కాక నాయకుడు కాదు. కింకరుడు కాక కంకరుడు కాదు. కనుక యిందులో కార్యక్రమలంతా సంస్థల కంతా కూడను ఒకపెన్నిముక వంటి వారు.

ప్రేమస్వరూపులారా ముఖ్యముగా మీరు కిర్మకర్తలు గా వుండిన వారు సరైన మార్గాన్ని నడచుకోవాలి. మీరేమైనా తప్పు మార్గమున ప్రవేశిస్తే యింక అందరు కూడు తప్పు మార్గమున ప్రవేశిస్తారు. కనుక జగత్తున సరైన శీతిగా తీర్చిదిద్దాలనుకుంటే కార్యకర్తలు వున్నతమైన, నిస్వార్థమైన భావములు అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. సేవాభావ మునందు స్వార్థమును యమాత్రము, స్వప్రయోజనమును యమాత్రము ప్రవేశ పెట్ట రిదు. ఇంక ఆడంబరాలకు యమాత్రము అవకాశము వందించరాదు. ఈ ఆడంబరమైన జీవిత మనోది అనాడు జగత్తునందును కేవలము మార్పు చేస్తుండాది. జగత్తు

221118810

బంధమైన విషయములన్నింటి యందు కూడను యీ ఆడంబరము అభివృద్ధి యొక్క యింది. అదే ఒక ప్రాప్తినేగా రూపాందింది. అది దేహానికి హానికరముగాని వృషయోగకరము కాదు. నిర్మాణాత్మకముగా వుండాలనుకున్నప్పుడు నిస్వార్థమైన సేవలో వుంటుంది. ఈ ఆడంబరము దేశమును నిర్మలము గావిస్తుంది. కనుక సత్యసాయి సంస్థలన్నీ కూడ ను కేవలము నిరాడంబరముగా, నిరహంకారముగా, నిస్వార్థముగా పనిచేసిన ప్రేమ తత్వన్ని పెంచుకొని దివ్యమైన త్వగ తత్వన్ని మనము అభివృద్ధి పరచుకొని సహన సానుభూతులను మనము ఆచరణలో పెట్టాలి. అదే నిజమైన సేవకునికి తగిన గుణము. ఇంతకేమి అధికారమును మనము చలామణిచరాదు. అధికారము అయి ఠికి సమానము. కానీ కర్తవ్యమును నీవు ఒక విధమైన స్థానములో వుండినప్పుడు సత్యముగా చేస్తున్నావా లేదా అనేదిని గుర్తించుకొని ప్రయత్నించాలి.

ప్రేమకు అధికారము లేదు. మన discipline ప్రేమలో సంబంధించినదిగా వుండాలి. మన సంస్థల యొక్క పద్ధతులన్నీ కూడను విలబ్రోఫార్ముగా వుండకూడదు. ప్రేమ ఘోషగా వుండాలి. ప్రేమలో మాట్లాడాలి. ఊషము తప్పినా వుంటే ప్రేమతోనే చెప్పాలి. అన్నింటి యందు కూడను ప్రేమ తత్వన్ని అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. దీనిని పురస్కరించుకొనియే

Start the day with Love
Spend the day with Love
Fill the day with Love
End the day with Love
This is the way to God.

మనము అన్ని విధముల కూడను ప్రేమతోనే జీవించాలి. ప్రేమయే దైవము. దైవమే సర్వ త్రావున్నది. మి అందరు ప్రేమస్వరూపులే. ప్రేమతోనే జీవించండి. ప్రేమతోనే సేవించండి. ప్రేమతోనే ఆనందించండి. ఈ ప్రేమతోనే లీనము కండి. ఇదే ప్రేమయొక్క నిజమైన సేవ యొక్క ప్రణాన కర్తవ్యము. ఇంకే మరియే విషయములలో సంబంధము లేకుండా సత్య సాయి సంస్థలంతా కూడను ప్రేమ ప్రేమ, వృద్ధులను? వృద్ధులను, ప్రేమకు ప్రేమను అందించుకుంటూ సుష్టలు అభివృద్ధి పరచాలి. కాని ధనముతోగాని యింకేవిధమైన అధికారముతోగాని మన సంస్థలలో యేమాత్రము కూడను అవకాశము వుండరాదు. నాకు మంచి చెబు అక్కరలేదు. ఆలయాలు అక్కరలేదు. యజ్ఞయాగాది క్రతువులు అక్కరలేదు. మన కర్మయే మనకు యజ్ఞము. మన సేవయే మనకు క్రతువు.

కనుక యజ్ఞయాగాదులపేరుతోగాని, మందిరముల పేరుతోగాని, యింకే విధమైన పేరుతోగాని సత్యసాయి సంస్థలలోపల వసూలు చేసే యీ దుర్మణమును మనము యీనాటినుండి మానుకోవాలి. నేను అనేక పల్లెయములు చెప్పుతూనే వున్నాను. ధనములో మనకు ఎట్టి సంబంధము వుంటుండకూడదు. గుణములో సంబంధము వుంటుంది.

221118811

కొన సంస్థలలో వుండిన వ్యక్తులే యీ ధనము collectలుగా చేసి కొంతవరకు సజ్జహిత సంబంధ
 లోంధాన్ని పెంచుతుంటున్నారు. ఇంకా కొంతమంది స్వామిపేరు చెప్పుకొని స్వామి వాకేడ్
 క్లాస్సు కట్టుట యిచ్చారని యావిధమైన మార్గములో ధనమును వసూలు చేస్తున్నారు. ఇంటి
 కంటే లక్షసత్యము మరొకటి లేదు. ఇంత కలెక్టెండి. నను ఎప్పుడూ కూడను, ఎవ్వరిని కూడ
 ను, వివిషయమందు నేను యావిషయములో యోమాత్రము ప్రవేశించలేదు. కాన సాయి
 పేరును వృష యింగపెట్టి యావిధమైన పెడ మార్గములో పట్టిస్తూ సాయికి ఒకవిధమైన
 చెడ్డ పేరును తెప్పిస్తున్నారు. ఇది కేవలము ఒక శ్లోచార రంగముగా రూపొందింప చేస్తున్న
 రు. నిజమయిది శ్లోచారము. ఏ శ్లోచారము. ప్రేమ యిచ్చి పుచ్చుకునే శ్లోచారము. కొన
 సంస్థలలో వుండిన వ్యక్తులు కూడను యిలాంటి ధనమును త్రోసి చేసే విషయము తో
 ప్రవేశించి వారిని వారిని అనేక రకము లుగా అభివృద్ధి పరచుకొని యింత చెప్పినప్పటి
 కిని దుబ్బును వసూలు చేస్తూనే వున్నారు. కనుక ఎవరికైనా యివ్వుటము గాని, యిష్టించు
 కోటంగాని కిందు తూడ జరగ కూడదు. మన సంస్థలలో అందరు ఏమీ దరిదులు కారు
 కొంతవరకు శ్రమంతులు తూడ వుంటున్నారు. అలాంటి సేవలు చెయ్యాలంటే శ్రీమంతులు
 కొంచెము ముందుకు వచ్చి యుమైనా సహాయము చేయ వచ్చుకదా. ఈ శ్రీ మంతులు కూడ
 ను యీ బెడ్లమెత్తే దరిదురు వారికిందుకు. వుండేది చాలాడో వాళ్లకు. కనుక యిలాంటి
 మార్గము లోపల ప్రవేశిస్తే సాయి సంస్థలకు చెడ్డపేరు వస్తుంది. నను యిచ్చే ఆదేశము ఒక్క
 టో. సాయి సంస్థలకు చెడ్డపేరు తగుండా చూచుకోండి. అంతేగాని సంస్థలకు నాకు నులు
 ధము లేదు. అందరూ సంస్థలలో వున్న వ్యక్తులే. సమస్త భక్తులు కూడను చేరండి.

ఈ సాయి సంస్థలలో యే కొంత మండ మెంబర్లు, ఏ కొంత మండ
 ఆఫీసు డిరెక్టర్లు అనే బిధము లేదు. భక్తుల నిమిత్తము యేర్పరుప లడినవే గాని యీ
 సంస్థల యింకొకరి నిమిత్తము కాదు. ప్రతి మానవునికి యిందులో అధికారము వుం
 టుండొంది. తన మానవత్వమును అభివృద్ధి పరచు కోవాలికి ప్రతివ్వకీ అధికారము
 వుంటుండొంది. మానవలో విలువలు పెంచుకోవాలి గాని మనోవిలువలు పెంచుకోటం
 కాదు మానవునకు. ఎక్కడె కాని సాయి సంస్థల లోపల యిలాంటి చండిలు వసూలు
 చేయటంగాని, పూజలు పునస్కారము లని పేర్లతో చండిలు వసూలు చేయటంగాని
 దరిగితే అది సాయి సంస్థ కానేరదు. చాలా మంది భక్తులలో కూడను యీ శ్లోచారము
 లో ప్రవేశించి అలాంటి వంతా చేస్తున్నారు. ములోమరు కొంత మంది శ్రీమంతులు కల
 సే యిచ్చినా కార్తము చేయాలంటే దాలో చేసుకోటం తప్పులేదు. అంతేగానీ యింతిం
 టికి హాయి నీవు బెడ్లము అడుక్కోవాలికి యోమాత్రము ప్రయత్నం చేయకూడదు. సాయి
 కి కొవాలిసినది లోకాస్సమస్తై స్సుభాన భవంతు. అందరూ సుఖముగా వుంటుండొంది.
 అందరూ మానవత్వాన్ని అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. మానవులకు మానవులు సహాయము
 చేసుకోవాలి. ఈ విధమైన సహన భావమును మానము పెంచుకోవాలి. అదియే చింతన

221118812

నరకస్థుడుర్లభం. నరకస్థుడుర్లభ మనూసికి యిదే మూల కారణము.

దివ్యేత్తి స్వరూపులారా! ధనము యొక్క విషయము ఎక్కడ బరిగినప్పటికి యిది సామీ సంస్థకు సంబంధము లేదని నిర్ణయము చేసుకోవాలి. మీరు సేవలు చేయవలసివచ్చినట్లుంటే మన సంస్థలో వుండిన వ్యక్తులు మీరు మీరు చేసుకోవాలి తప్పక. కనుక ముఖ్యముగా మన సంస్థలకు ప్రధానమైన అంశములు రెండే. ధనములో సంబంధము వద్దు, గవర్నమెంటులో సంబంధము వద్దు. మనకు మింత కక్ట్ అంత చేస్తున్నా చేసుకుందాము. గవర్నమెంటు చేసే వ్యవహారములు గవర్నమెంటు చేస్తున్న వున్నారు వారు చేసుకోవాలి. వాళ్ల పెరును వ్యయంగా పెట్టుకొని మనము యిందులో ప్రవేశించరాదు. మనము చేసేది మనము చేస్తాము. నీకు ఎంత కక్ట్ అంత సేవలో పాల్గొను. ఈ విధముగా వుంటే గవర్నమెంటు కూడను యింతో help చేస్తుంది. అంతోగానో వారిలో యేమాత్రము సంబంధము పెట్టుకో కూడదు. మంచివారు మనము చేసే సేవలకు మెచ్చువారెంతైనా సహాయము చేయవచ్చును. దీనిని మనము నమ్ముకొని ముందుకు పోతే యింకొక ఆఫీసరు ఎవరైనా వచ్చి వారు దీనికి సహాయము చేయక పోవచ్చు. అప్పుడు మన సంస్థ గతి యేమిటి. కనుక మన బలముపైనే మనము ఆధారపడాలి. ఎవ్వరి బలముపైనను మనము ఆధారపడ కూడదు. అదే ఆత్మబలము. ఆత్మ బలమును విశ్వసించనివాడు యింక అన్ని దుర్లభములే. కానీ సేవలు మాత్రము చెయ్యాలి. సేవలలో మనము పాల్గొనాలి. ఈ సేవలలో జగత్తును నిర్దేశ మార్గములో తీర్చిదిద్దాలి. అప్పుడే మన జీవితదేశము యొక్క విశిష్టతను యెంతైనా లాభయోగ వచ్చును. మన యొక్క పెరుప్రతిష్ఠల కోసం ప్రాశులం దకండి. ప్రేమనిమిత్తమై మీరు ప్రాశులం దకండి. ఇదే సామీ సంస్థల యొక్క ప్రధానమైన కర్తవ్యముగా మీరు గుర్తించాలి.